

עין משפט
גד מצות
לג:

שע א מ"י פ"ו מהלכות
ת"ת ה"ז ח פמג
ע"ן יג טו"ע י"ד פמן
רחב פ"ק טז כה"ה:
שעא ב מ"י פ"ו מהל'
ממזרס הלכה ד
טו"ע י"ד ק"י רח פמ"י
11

ג [טושי"ע י"ד סי' רמד
טע"י יצ]:
ד מ"י פ"ו מהל' ממרים
הלכה ד' טושי"ע י"ד סי'
רמ טע"י :

שעב ה מיר פיי מאל' טומאח לרעת הלכה יז ופי ט"ז הלכ' שעב ו מיר פיי מאל' פיה הל' ד סמג פשן יג טו"ע י"ד פ"י רמב סעיף טז: שעב ו מיר פיי מאל' ס"ח הלכה ט סמג פשן פה טו"ע י"ד סימן רפג סעיף ב:

שָׁעָה ח נוש"ע שס סר
רמד ספ"ק יא:
שָׁעָה ט מ"ד פ"ו מה"ל
מ"ח הל"ס ג סמג
ספ"ק יג נוש"ע י"ד סר
רמד ספ"ק ט:
שָׁעָה י מ"ה שס נוש"ע
סס ספ"ק יג:
שָׁעָה כ מ"ז שס נוש"ע
סס ספ"ק יד:
שָׁעָה ל מ"ח ס"ב מה"ל
פ"ו הל"ס ג סמג
למ"ן ח נוש"ע א"ח סימן
ח ספ"ק ג:

תורה אור השלם

1. וְטוֹב לֹא יִזְקָה לְרִשְׁעָה
וְלֹא יִירָרֵךְ זִמִּים כְּעַל
אֲשֶׁר אֵינוֹ יָדָא מִלִּפְנֵי
אֱלֹהִים: קהלה ח יג
2. מִפְּנֵי שִׁבְדָּה תִּקְוֶה
וְהַדְרֵת פָּנֶי יְיָ וְיִרְאָה
מֵאֱלֹהֶיךָ אָנִי יוֹ:
יְקִיֵּא יֵט לֵב
3. וְהִקָּה כְּצֵאת מִשְׁהָ אֵל
וְהִטְאֵה לְקִיּוֹמֵי כָּל הָעָם
וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֱהֹלֹ
וְהִבְטִיטוּ אַחֲרֵי מִשְׁהָ עַד
לְאֵל הָאֱהֹלֵה:

שמות לג ח

תום' ר"י הזקן

אפילו חבי, לא נותר
שאריות ועברית. מקמי
הנבי יהודה היה
רבו שלמה, כי היה חבי
לרבה הרשעים
במלכותו. חבי חזק היה
לית
סנקלן בושורסן, בראש
כאלו.
[מגוריו], מן, חלול
[על, א], מחיל, חל בומרא
גנב גררא.
אנבו. ופסח הר"ס
[מסרס] מן [הי] פסס
המברא דרמאל דרמסע
אפילו בנו רבו עומד מני.
אביו ואינו עומד מפני.
חשמן קרמא.
חלמר
חשמן.
המחזה. וחזון.
עשייה.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אין תלמיד חכם רשאי לעמוד מפני רבו אלא שחרית וערבית.
מימה למה חוקקיד רבא לעילוי שמה קמו מפניו שחרית
וערבית ולאו אדעתיה ונראה לפרש דדן זה אינו נוהג אלא באתם
הדרין בבית הרב דמסתמא עמדו שחרית וערבית אבל תלמידים
הארים שחייב לעמוד אפי' מהם
עמינים ביום שנה אלא איהו ויחסד
אפילו אותם שדרין בבית הרב נמי
אלא כלו פנים חדשות תריכן לעמוד:
אין ת"ח כו'. מימה ופי כל הי
לעמוד מיהו אלא רמי

זקן ויראת ואי אמת
 אמאי לא ניטרת חיוב
 יומא לא לעולם ש
 ואפ"ה כמה דאפשר
 ר' אלעזר כל ת"ח
 נקרא רשע ואינו נ
 משתבח שנאמר יוני
 ולא יריך מיא כצל
 האלונים יומא זו א
 אומר: ויראת מאלה
 ואימא מוראת רבית
 אלעזר פני פני גמר
 רבו מהו לעמוד ממ
 ליה שמיאל לרב יהו
 אבוק שאני רב יחזקא
 דאפילו מר שמואל ג
 מאי קאמר ליה הה
 דארי מאחורי קום א
 ליקרא דידי אביעאי ר
 שיעמוד אביו מפניו
 בן לוי אני איני כד
 משום כבוד בית נשי

הא איהו רבאי קאי
איני כדרי לעמוד מפני בני ואפילו הוא רבאי דהא א
בכבוד בית נשיא איבעיא להו רכוב כמהלך דמי או
[א] ^הטמא יושב תחת האילן וטהור עומד טמא מ
וטהור יושב טהור ואם ישב הטמא הטהור טמא וכן
יב נחמן בר כהן זאת אומרת רכוב כמהלך דמי ע
לעמוד מפני ספר תורה ר' חלקיה ור' סימון ור' א
יפתי לומדיה עומדים שמניה לא כל שכן ר' אלכ
הו יושב חליף ואזיל ר' שמעון בר אבא וקמו מ
יאתון חכימי ואנא חבר ועוד כלום תורה עומדת
כר' אלעזר דאמר ר' אלעזר אין ת"ה רשאי לע
משעוסק בתורה ^הל"ט עלה אביי יוהביטו אחרי משע
אמי ור' יצחק נפחא חד אמר לגנאי וחד אמר לש
בראיתא מ"ד לשבח אמר חזקיה אמר לי ר' חנינא ברי
אמר אבדימי דמן חיפא ^החכם עוֹבֵד עומד מלפניו ד' אמו
יושב אב ב"ד עובר עומד מלפניו מלא עיניו וכיון שע
עובר עומד מלפניו מלא עיניו ואינו יושב עד ש
הביטו אחרי משה עד בואו האהלה: ^הכל מצור
כר': ת"ר איזוהי מצות עשה שהומן גרמא סוכה

ואז נכתיבו של זה הנושא: **מהו לעמוד**. מי מתייב למקום או
 יזין קרי להו לעדיהו מורה עממה ולעדיה קרי לומדים: **לייע עלה**
 ונגונה הוא לא רזה לפרסמה והרי הוא מפורש (למדרש רבי תנחומא)
 ומשפחתי ליתכן לתוך ארבע אמות ואזי יושב עד שיעבור הימנו

נכבוד שמים. שהרי פני יולדו אינו מקבל אלא שחרית וערבית בלבד מן שמונה מפני רבו שחרית אינו ראוי לעמוד מפניו אלא ערבית: לא. מאי טעמא איכא אורחא דמילתא הוא: לא. יערס נהניו: ועוד לא יכיה לרשע. אין טוב אלא תורה (ש) שנאמר

כ' לקח טוב אלמה תלמודו משמחה
 ולא יחריך ימים אלה כלל מה טעם
 לפי שאינו ירא מלפני ה' ומורא
 קימה הלא דכפרת ואולי: **מורא**
רבים. דגבי רבים נמי חביב (ויקרא
 סה) אל תקח ממנו וגו' ויראה וכן
 גבי משקלות (דברים סה) 'אלכן שמה
 ודבר וכו': **פני גמר**. חביב שמה
 מלפני ומכיוון הפנים (ויקרא יט) מפני
 שיבה: והוא רבו. הכן רבו של אביו:
מקמי אכזר. ואע"ג דרבי יהודה
 רביה דרבי יוחנן לא כוהו הוה כדאמר'
 געיל דף (ג) אכל לא תמתיא: הכי
 אלא מאי קאמר ליה. אמאי תריך
 לאכזריה יא לאו למיחל מיניה הוואה
 בעלמא דמפץ על פי שוה רבו חייב
 לעמוד דלפני: **אני איני כדאי לעמוד**
מפני בני. קס"ד דה"ק אני רבו של
 בני ולא הייתי כדי לעמוד מפניו אלא

אביו ת"ש ראמר
 ישינא יקום מקמי
 דבעל מעשים הלא
 קאים מקמיה אלא
 קאמר ליה וימנן
 מקמיה ולא תיחנן

ריו ידוא ררו מרו רכוב כמהלך דמי ואריד לטמוד ממנו :

ש' ראמר ר' יהושע
ומוד מפני בני אלא

ה"ג להך ברייתא נח"כ עמא יושב

פתח הַבַּיִת וְהַכּוֹר וְחֹמֶת טַמֵּא טַמֵּא
 וְעוֹמֵד טַמֵּא הַבַּיִת וְהַכּוֹר יוֹשֵׁב טַמֵּא
 יוֹשֵׁב טַמֵּא הַטַּמֵּא טַמֵּא טַמֵּא וְכֵן
 כָּאֵבֶן הַמְנוּנֶטָּה. וְיִלְכֵּךְ לֵה מִקְרָא דְרַבִּי
 מִרְוֶטֶע טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא
 לְהֵלֵךְ אֵלֶּה א"כ יוֹשֵׁב הַמְנוּנֶטָּה. וְרִישָׁא
 בְּדִרְיָה"ל לֵב אִישׁא מִחוּץ לְמִטָּה
 מוֹשְׁבֵי שְׂמֵינִי טַמֵּא מִכָּאן אִתְּרִי הַטַּמֵּא
 יוֹשֵׁב טַמֵּא הַבַּיִת כו': טַמֵּא עוֹמֵד
 טַמֵּא הַבַּיִת וְטַמֵּא יוֹשֵׁב טַמֵּא טַמֵּא.
 דִּישִׁיבֵת טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא מִהֵינִי טַמֵּא אֵלֶּה
 יִשְׁכַּח טַמֵּא: וְכֵן כָּאֵבֶן הַמְנוּנֶטָּה.
 וְחֵט טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא הַבַּיִת וְטַמֵּא יוֹשֵׁב
 טַמֵּא הַבַּיִת לֵב נִטְמָא הַטַּמֵּא יוֹשֵׁב
 טַמֵּא טַמֵּא הַכּוֹר וְאִשְׁ כו' טַמֵּא הַכּוֹר
 טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא טַמֵּא

נעמא הטבור ואפי' הוא עומד: ואם
אומרם. מדקמי וכן באין המנוגעת:
רכוב כמהלך דמי. דלאו בתריה דדיה
אזלינן אלא בתר כמא הטשואה דתא
הכא לא בתר כמא אזלינן אלא בתר
אדם הטשואה אזלינן דאי בתריה דדיה
אזלינן אפילו לא ישכ טשואה נעמא
הטורא דהא אימי מיצב יתבא בתקו
בתמיא לפי עטקוסים דדבר הלכה
משום דדבר כדאיסא. כדאיסא. משום דדבר
לאו כמה עביס שוקו כמה אלאר שמן הכל משלנו: עומד מלפני.
ע אמות השניות: שנאמר וכביעו אחרי משה. ומשה נשא אלה:
ותפילין

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

מס' יושב תחת האילן
במחנה ב'ו'. ע"י יצמית דף
קג ע"כ חד"ה ליון שמונע:

הקצות הער"א

א) נמ' ממא יושב בו'.
 ב) נוסח הגמרא דברכות
 דף כה:

מוֹסֵף רַשִׁי
שְׁלֵמָה יִשְׂרָאֵל, אֵם יִצְחָק
וְיִגְדָל דָּרָךְ אֶחָד שָׁנָה יִשְׁמַח
עִמָּם הַלְלוּ: עֲדִיל לִבֵּי
וְהָרָא זֶה קִיּוּמָה. כִּנּוּ
וּבְכִסְמֵי הַמִּינִיָּה הָאֵל
יִשְׁמַח בְּרֵשׁ גַּמֵּל וְסוּפֹה
יִשְׁמַח עֲשׂוֹד הַחַת
וְדֹאדִיל: שָׁנָה כִּנְשָׁא אֵל
הַחַת אֶקֶל, דִּמְתָּ לֵּא שָׁנָה
עֲשׂוֹד אֵל שָׁנָה יִשְׁמַח
וְהָרָא הֵוֶה אֶחָד שָׁנָה וְכִנּוּ
וְהָרָא קִיּוּמָה לֵּא כְּנִיִּי דְגֵלִי
יִשְׁמַח בְּחַמְתִּי הַחַת וְכִנְשָׁא
דְּבִי שָׁנָה חֲתָנָה
וְכִנְשָׁא וְכִנְשָׁא בְּרֵשׁ
לֵּא אֲבִיר. לֵּא שְׁמִיטָה
לֵּא לִיכְתוּ שָׁנָה

מוסף תוספות

א. שהיו מקפידין אפילו
בסעודה, תוס' הרא"ש,
ג. לא בפרשת קדושים
לא בפרשת כי תצא,
תוס' רי"ד, ג. ומורא
יבין כמורא שמים, תוס'
הרא"ש, וכן הוא בתוס'
הרמב"ד, ד. שלא היית והיו
משכילות, תוס' הרא"ש.